

Η επανάσταση του φραπέ

Η κυβέρνηση ζήτησε επανειλημμένα συγγνώμη. Όχι για τους βανδαλισμούς της περιουσίας ανύποπτων πολιτών. Ούτε και για την αναστάτωση της ζωής στις πόλεις και για την αδράνεια της αστυνομίας. Ζήτησε συγγνώμη ξανά και ξανά μόνο για τον θάνατο του 15χρονου και για την συμπεριφορά αστυνομικού. Υποσχέθηκε μάλιστα και αυστηρές κυρώσεις. Για τους υπεύθυνους της απώλειας του νέου παιδιού αστυνομικούς. Υπεύθυνοι μάλιστα κυβερνητικοί και πολιτειακοί παράγοντες έβγαλαν και πόρισμα ενοχής. Πριν ολοκληρωθεί η έρευνα και η ανάκριση. Πριν καν

γίνει η δίκη. Ούτε λέξη όμως δεν εκστόμισαν ο Πρωθυπουργός, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και οι Υπουργοί για την αναζήτηση, σύλληψη και καταδίκη όσων σκόρπισαν τον τρόμο και την καταστροφή κι επιδόθηκαν σε λεηλασίες στα αστικά κέντρα ολόκληρης σχεδόν της χώρας. Γιατί άραγε;

Είναι τέτοιος πλέον ο τρόμος που διακατέχει τις κορυφές των πολιτικών μας ηγεσιών για τις αντιδράσεις και τα κηρύγματα της Αριστεράς που αφήνουν ανοχύρωτη την κοινωνία. Για κοινωνική έκρηξη ομιλεί η Αριστερά. Και η κυβέρνηση έρχεται να την επιβεβαιώσει απολογούμενη για τους θεσμούς και το πολιτικό σύστημα. Σαν εχθρούς των νέων καταγγέλλει ο νεόκοπος αρχηγός του ΣΥΝ την κυβέρνηση και τους μηχανισμούς της. Κι αντί αυτή να αντεπιτεθεί επισημαίνοντας ποιοι είναι, μέσω της οπισθοδρομικής τους στάσης, οι νεκροθάφτες των ονείρων και των προοπτικών της νέας γενιάς, πελιδνή σκύβει το κεφάλι κι' αναζητά δικαιολογίες.

Αν, όπως κάποιοι ισχυρίζονται, οι νέοι είναι οργισμένοι για τα χάλια της παιδείας και την έλλειψη μελλοντικής επαγγελματικής προοπτικής γιατί δεν βγήκαν στους δρόμους τόσες φορές που οι εγκάθετοι του Αριστερού συντηρητισμού μπλόκαραν κάθε προσπάθεια ανασύνταξης των δομών της οικονομίας και εκσυγχρονισμού της παιδείας; Κάθε χρόνο σχολεία καταλαμβάνονται και πανεπιστήμια «απεργούν», με στόχο να μην αλλάξει απολύτως τίποτε. Πως τότε οι νέοι βγαίνουν στους δρόμους σήμερα ζητώντας, υποτίθεται, αλλαγές;

Η ελληνική κοινωνία βρίσκεται ανυπεράσπιστα στο έλεος των διαθέσεων βίαιων

αμφισβητιών του γλυκού νερού. Που αγουροξυπνημένοι κατά το μεσημέρι πίνουν το φραπεδάκι που τους ετοιμάζει η μαμά και σχεδιάζουν μέσω SMS και λογισμικού Vista το επόμενο χτύπημα κατά του κατεστημένου. Ο τόπος έχει πλημμυρίσει από επαναστάτες με μπλουζάκια Benetton, αθλητικά παπούτσια Nike και κινητά Nokia και Ericsson. Από καλομαθημένους δηλ. χαβαλέδες που κλαίνε για τα αδιέξοδα της γενιάς των 700 ευρώ (νέα επικοινωνιακή αργκώ κι' αυτή) που ποτέ βέβαια δεν πρόκειται να γνωρίσουν. Γιατί ο μπαμπάς ακουμπάει τόσα περίπου ημερησίως για την πάρτη ορισμένων απ' αυτούς στα ντόπια και ξένα θέρετρα του χειμώνα. Πάτε στοίχημα πως από την επόμενη εβδομάδα η εξέγερση θα διακοπεί; Διότι οι εξεγερμένοι κοινωνικοί επαναστάτες θα φύγουν για διακοπές ...

Η κυβέρνηση κατάφερε να εκτελέσει την κοινωνία των πολιτών. Και να φέρει στο προσκήνιο την κοινωνία των ρηχό-νων αναρχικών. Που μετά την επανάσταση γυρίζουν στο σπίτι για ζεστό φαγάκι από τα χέρια της μαμάς και χαρτζιλίκι από το χέρι του μπαμπά. Γιατί γνωρίζουν πως η ατιμωρησία είναι εξασφαλισμένη. Και ο συνδυασμός χαβαλέ, ατιμωρησίας και λίγο φιγούρας συνθέτουν το μίγμα της νεοελληνικής «μεγαλύτερης μετα-δικτατορικής εξέγερσης». Ποιά θα ήταν άραγε η στάση των ανήλικων μαθητών - των εμπρηστών με τις κουκούλες βέβαια, κι' όχι αυτών που πολιτισμένα και μερικές φορές σιωπηρά διαδηλώνουν για τον θάνατο του συνομηλίκου τους - αν το κράτος είχε δείξει από χρόνια πως σέβεται και εφαρμόζει τους νόμους του. Αν είχαν συλληφθεί και τιμωρηθεί οι τραμπούκοι των Εξαρχείων. Αν είχαν δικασθεί και αποβληθεί από τα Πανεπιστήμια όσοι έχτισαν γραφεία καθηγητών και ξυλοφόρτωναν καθηγητές και επισκέπτες.

Αν σάπιζαν επίσης στις φυλακές οι άνανδροι δολοφόνοι του ανύποπτου νέου αστυνομικού που έκανε βάρδια έξω από χώρο συναυλίας ροκάδων. Αν τελικά είχαν αντιμετωπίσει την αυστηρότητα του νόμου όσοι κατά καιρούς έχουν κάψει μαγαζιά, αυτοκίνητα και πανεπιστημιακούς χώρους. Κι αν είχαν τιμωρηθεί γονείς και μαθητές για τις ακατανόητες καταλήψεις και την ματαίωση μαθημάτων και εξετάσεων. Κι' αν τελικά είχε εφαρμοσθεί ο νόμος για τους δημόσιους υπάλληλους καθηγητές του ΣΥΝ που και απεργούσαν και ...δεν απεργούσαν. Δηλαδή εισέπρατταν, ενώ δεν δούλευαν, κανονικά τους μισθούς τους. Αν, σε τελευταία ανάλυση, εφαρμόζονταν δίχως εξαίρεση οι διατάξεις του ποινικού κώδικα περί επιμέλειας ανηλίκων. Κι αν είχε πρωτίστως παταχθεί η δημόσια διαφθορά, η ρεμούλα και η άνιση εφαρμογή των νόμων. Βέβαια, αν είχαν όλα αυτά γίνει δεν θα είχαμε το τραγικό θάνατο στα Εξάρχεια. Και δεν θα είχαμε τις διαδηλώσεις...

Το πιο χαριτωμένο είναι οι διανοητικές προσπάθειες γερασμένων αριστερών του

σήμερα που με κώδικες των δεκαετιών του '60 και του '70 επιχειρούν να εξηγήσουν γεγονότα άλλης νοοτροπίας και ψυχοσύνθεσης. Και είναι βλασφημία ο παραλληλισμός με τις κινητοποιήσεις της γενιάς του πολυτεχνείου. Οι φοιτητές τότε διακινδύνευαν την ελευθερία και την φυσική τους ύπαρξη. Οι σημερινοί «επαναστάτες του φραπέ» κινδυνεύουν μοναχά από τις φωνές ενδεχομένως της μαμάς κι' από κανένα μαλακό μπάτσο του μπαμπά. Που βρίσκονταν όταν οι τρομοκράτες δολοφονούσαν ένα αθώο παιδί – τον Αξαρλιάν; Κι' όταν σήμερα καλοπληρωμένοι αστέρες της TV βγάζουν στον αέρα τον φονιά του να σχολιάσει τα ...γεγονότα.

Το μεγάλο ερωτηματικό πάντως παραμένει. Γιατί οι εισαγγελικές αρχές δεν χρησιμοποιούν τις διαθέσιμες δεκάδες φωτογραφίες και εικόνες βίντεο για τον εντοπισμό, σύλληψη και παραπομπή των αλητών με τις πέτρες, τα στυλάρια και τις βόμβες Μολότωφ; Καθώς κι' όλων εκείνων που εισέβαλαν στα διαρρηγμένα και μισο-καμένα καταστήματα για πλιάτσικο και βανδαλισμούς; Γιατί δεν ψάχνουν την πηγή των εκατοντάδων sms και των ηλεκτρονικών μηνυμάτων που καλούσαν τους νέους στους δρόμους να κάψουν και να καταστρέψουν; Ποιος έδωσε τις διευθύνσεις και τα τηλέφωνα; Τι ακριβώς φοβούνται πως θα ανακαλύψουν οι αρχές; Μήπως τους καλοαναθρεμένους γόνους γνωστών οικογενειών; Τους λεβέντες νεολαίους – φυντάνια του κόμματος του νεαρού αρχηγού που θα έφερνε τσάμπα πετρέλαιο από την Βενεζουέλα; Η τα αναφιλητά, άξαφνα αφυπνισμένων, αλλά αδιάφορων μαμάδων για την πολιτεία των «καλών» τους παιδιών;

Αδυνατώ πάντως να καταλάβω τον λόγο για τον οποίο θα πληρώνουμε φόρους, ενόσω οι αρχές αρνούνται να συλλάβουν τα καθάρματα με τις κουκούλες. Να κινητοποιηθούν οι κατεστραμμένοι μαγαζάτορες, οι ταλαιπωρημένοι πολίτες και οι συνετοί γονείς σε μια κίνηση άρνησης πληρωμής φόρων. Ωστε η κυβέρνηση να καταλάβει, εκεί ακριβώς που αισθάνεται την εντονότερη ενόχληση, πως δεν είναι μόνο οι απόψεις του κ. Αλαβάνου που οφείλει να λαμβάνει υπ' όψιν.

Υ.Γ. Με το ΚΚΕ οι ιδεολογικές μου διαφορές είναι αβυσσαλέες. Εκτιμώ όμως την ευθύτητα των πολιτικών του θέσεων καθ' όσον αφορά την παρούσα κρίση και την διαπίστωση στελεχών του πως επανάσταση με κουκούλες αποτελεί φαρσοκωμωδία.

Ανδρέας Ανδριανόπουλος